

BONDEN OCH KRÅKAN

TSB F 58

A

KB Vs 2:2, s. 129–130 (text), KB S 163 (Drake) lekar nr 17 (mel.). Texten upptecknad 1810–1813 av J. H. och/eller D. S. Wallman i Landeryds sn, Östergötland efter Anna Stina Hallman, vilkens härkomst dock är obekant (Jonsson I, s. 393–394); mel. möjligen upptecknad av A. M. Weselius, sannolikt vid samma tid. Utskrift gjord av J. H. Wallman. Tryckt i SF bd III, s. 527–528 (text), 560 (mel.).

Bond' körde sig åt timmer - skog,
- hej och ha, falle - ralla - la! -
fick han höra hvar kråkan gol,
- hej och ha, falle - ralla - la, falleralla - la!

1 Bonn körde sej åt Timmerskog - Hej å ha fallerallala. - feck han höra hvar kråka gol - Hej å ha fallerallala fallerallala. 2 Bonn vände om körde hem igen Jag är så rädder att kråka biter mej 3 Svarade kärngen med ena tand aldrig hörde jag kråka skrämme Man. 4 Bonn satte bågen emot sitt knä Han skjöt den kråka ner ur träd 5 Han satte bågen emot sitt ben Han skjöt den kråka ned ur gren. 6 Bonn satte bågen mot sin fot Han skjöt den kråkan i hjerterot. 7 Brått kom det bud från Konungens gård Hvad gjorde du med kråka du skjöt i går 8 Den kråka var nyttig till mången god sak Med fjädren täckte jag all min tak	9 Och hufvet det tog jag till käppeknapp och näbben den tog jag till tunnetapp 10 Af huden gjorde jag tolf par skor förutan de toffler jag ga' åt min Mor. 11 Och köttet det salte jag i balgor och kar förutan de stekar jag ga åt min far. 12 Föttren dem tog jag till dyngegrep Tarma dem tog jag till stock och rep. 13 Af Skråfvet gjorde jag ett gångande skepp - Hej å ha fallerallala. - Det likeste som uppå hafvet geck. - Hej å ha fallerallala fallerallala.

Textanmärkning

Ms saknar strofnr. Omkväderna utskrivna i str. 1 och, med första ordet förkortat, i str. 13, markerade i övriga strofer.

<i>Mellanomkvädet: fallerallala i str. 1 dubbelskrivet (som i slutomkvädet) men struket på andra stället</i>	10:2	före toffler står tofter överstruket
2:1 körde andra stavelsen tillagd över raden	12:1	Föttren sannolikt har först bara F. skrivits, var- efter resten av ordet senare skrivits ut över ra- den
5:2 kråka ändrat från kråkan		
8:1 raden först skriven i stället för 7:1 men där struken	13:1	Af tillskrivet i efterhand

B

LUF 11406, s. 56–58 (text), KB S 163 (Drake) lekar nr 18 (mel.). Ort, meddelare och upptecknare okända. Text-ms har med största sannolikhet varit i G. O. Hyltén-Cavallius' ägo; inlämnad till LUF av C. W. von Sydow 1950. En av studeranden Per Wilhelm Hörlin senast 1835 gjord renskrift av texten, av denne överlämnad till A. I. Arwidsson, finns i KB Vs 2:1, s. 680–682.

Och Bonden han körde åt timmerskog.
-trala la la la trala lala - la- la!-
Så fick han der höra hvar kråkan hon gol.
-trala la-la la la, trala - la-lala - la.

1 Och Bonden han körde till timmerskog

– Falala falallallallallala. –

Der fick han höra hur kråkan hon gol

– Falallalla falallallallallala.

2 Och Bonden blef rädd körde hem igen.

Jag är rädd att den kråkan hon biter mej.

3 Då svarade karringen med ena tand,

Har du nånsin hört kråka bita man?

4 Bond'n spände sin båge mot en sten,

Så sköt han den kråkan i högsta gren.

5 Bond'n spände sin båge emot sin fot,

Så sköt han den kråkan så hon föll till rot.

6 Och brådt kom det båd ifrån Länsmans gård,

Hvar har du den kråkan, som Du sköt i går?

7 Af köttet så salta jag tunnor och kar,

Jag har än en stek åt Herr Länsman qvar.

8 Af fjädern så täckte jag all min hus

Af taljen stöpte jag tolf pund ljus.

9 Af näbben gjorde jag tunnetapp,

Af hufvut gjorde jag kyrkeknapp.

10 Af fötterna gjorde jag dyngegrep,

Af tarmarna snodde jag tackel och rep.

11 Af skråfvet gjorde jag ett gångande skepp,

Det bästa som uti spanska sjön gick.

12 Af stjertfjädern gjorde jag ett artigt gefvär,

Som fruntimren bruka i solskinsvär.

13 Den kråkan var nyttig till mången god ting,

– Falala falallallallallala. –

Af stjerten gjorde jag flickorna ring.

– Falallalla falallallallallala.

Textanmärkning

Ms saknar strofnr. Omkväderna utskrivna i str. 1 och 13, markerade i strof 2.

Slutomkvädet har i str. 13 ytterligare en stavelse.

5:2 rot står över påbörjat ord som strukits (bläckplump)

7:2 Länsman *ms* Lansman

Renskriften:

Str. 10 och 12 har bytt plats. I str. 9 och 10 är raderna omkastade.

Omkvädena: Tralala tralala lalalala

1:1 Och saknas; till: åt

1:2 Der: Så

3:1 tand: tann

4:1 Bond'n: Bonden han; en saknas

5:1 Bond'n: Och Bonden han; emot sin: mot

6:1 båd: bud

7:2 Herr saknas

8:2 stöpte: så stöpte

9:1 gjorde: så gjorde

9:2 hufvut: hufvet; gjorde: så gjorde

11:2 uti: i

12:1 gjorde: så gjorde

12:2 fruntimren: flickorna

13:2 gjorde: så gjorde

C

KB Vs 3:4 nr 273 A. Uppland. »Efter skriftligt meddelande.» Sannolikt upptecknad ca 1840. Textrenskrift, utom str. 1 under mel., gjord av George Stephens, mel.-renskrift av okänd person.

Och bonden skulle till skogen fara.
 -finge jag leka med den den den.-
 Så fick han se kråkan i högan loft vara.
 -Det dundrar i bonden fa = lalalei - lej.

- 1 Och bonden skulle till skogen fara.
 - finge jag leka med den den den. -
 Så fick han se kråkan i högan loft vara,
 - Det dundrar i bonden falalaleij.
- 2 Bonden vände om, och for hem igen;
 »Jag var rädder den kråkan skulle bita mej.»
- 3 Svarade kärngen på ugnen der hon låg:
 »Nå! maken till toker väl aldrig jag såg!
- 4 Är icke du en ryssgalen en tolk;
 När såg du väl kråkor som bita folk?»
- 5 Bond' vände om, for till skogen igen;
 Så sköt han den kråkan i högan gren.
- 6 Af fjädrarne fyllde han bollstrarne blå;
 Af köttet så salta' han tunnorna två.
- 7 Af vingarne täckte han lador och hus;
 Af taljen så stöpte han tolf pund ljus.

8 Af hufvud så gjorde han kyrko-knapp;
 Af näbben så gjorde han tunne-tapp.

9 Af tarmarna snodde han tömmar och rep;
 Af fötterna gjorde han dyngre-grep.

10 Den kråkan var nyttig till mångahanda ting;
 - finge jag leka med den den den. -
 Af rumpen så gjorde han fäste-ring.
 - Det dundrar i bonden falalaleij.

Titel: Kråkan.

Textanmärkning

Omkvädena utskrivna i str. 1, 2, 10, markerade i str. 2.

4:1 tolk ändrat från tok

6:2 köttet ändrat från kötten

D

KB Vs 3:4 nr 273 B. Efter kaptenskan Anna Ehrenström f. Gråberg (f. 1786 i Hemse sn, Gotland, d. i Stockholm 1857; Jonsson I, s. 550–552). Upptecknad av G. O. Hyltén-Cavallius i Stockholm 1842.

Bonden han gick sig i timber - skog.
- Hirus ha kom falleralda. -
Så fick han se hvar kråkan hon stod.
- Hirus ha kom falleralda sa bonden.

1 Bonden han gick sig i timber-skog.
- Hirus ha, kum falleralda. -
Fick han se hvar kråkan hon stod.
- Hirus ha, kum falleralda, sad bonden.

2 Bonden han satte sin bössa mot fot
Så sköt han den kråkan i hjerterot.

3 Af hufvudet gjorde han kyrko-knapp
af näbben svarfva ha hanike-tapp.

4 Af fjädrarne täckte han all sin hus
af talgen stöpte han tolf pund ljus.

5 Af lädret gjorde han 12 par skor.
förutan de tofflor han skänkte preste-mor.

6 Af köttet salta han tunnor sju
förutan steken åt prestens fru.

7 Af tarmarne spannt han all sin rep
af fötterna gjorde han gödsel-grep.

8 Af karpn gjorde han ett seglande skepp
det bästa [...] som i sjön gick.

9 Och lefver och lungor lad han på ett fat
och så gaf han sin länsman mat.

10 Den kråkan var nyttig till mången god ting,
- Hirus ha, kum falleralda. -
af r-n gjorde han flickorna ring.
- Hirus ha, kum falleralda, sad bonden.

Melodiamärkning

Ms saknar klav, taktartsbeteckning och taktindelning. Mel. är delvis ortografiskt felnoterad; här rättad (jfr nedan).

System 1, n. 4 (ess²): diss² (ev. ändrad från e²)

System 3, n. 6 (ess²): diss²

System 4, n. 4 (ess²): diss² (ev. ändrad från e²)

System 4, n. 8 (g¹): Ändrad från åttondelsnot.

Textanmärkning

Ms saknar strofvr. Omkväderna utskrivna endast i str. 1.

2:1 före bössa står (båge)

3:2 före näbben står näppen överstruket; hanike-tapp står inom citationstecken

8:1 gjorde ändrat från gjorden

8:2 [...] ms har troligen av misstag gick

9:2 före gaf står lad överstruket

E

KB Vs 3:4 nr 273 C. Uppland. »Meddelad af Mamsell C. Barthelson i Norrtelje.» Sannolikt upptecknad på 1840-talet.

Och Bonden han körde i timmer = skog.
- a - lunkalunka lu -

Der fick han då höra den kråkan som gol

- a=lunkalunka lu a=lunkalunka lu. lunk lunk ka lej.

- 1 Och Bonden han körde till timmerskog
– a lunkalunka lu –
Der fick han höra kråkan som gol
– a lunkalunka lu a lunkalunka lu lunklunka lej
- 2 Och Bonden blef så rädd körde hem igen
Jag tror den kråkan biter mej
- 3 Och kärringen kom ut med sin krokiga tand
Aldrig har jag hört kråka skrämt någon man
- 4 Bonden spände för sina oxpar fem
Så vände han om körde åt skogen igen
- 5 Och Bonden han spänner sin bössa mot knä
Och skjuter den kråkan högt upp i ett trä.
- 6 Och Bonden spände bössan mot sin fot
Och sköt den kråkan ned i jord
- 7 Andra Dagen kom bud från Länsmans gård
Hvad gjorde du af kråkan du sköt i går
- 8 Den kråkan, den förde jag hem i mitt hus
Och Talgen, den tog jag till 50 pund ljus
Förutom några dankar som står i Guds hus
- 9 Den kråkan var nyttig till mång en god sak
Näbben den tog jag till kyrkotak
- 10 Skräfvet tog jag till ett gångande skepp
Det största som uppå floden gick
- 11 Tarmarne tog jag till tackel och rep
Fötterna tog jag till dyngegrep
- 12 Köttet det saltade jag ned i båd' baljor och kar
Förutom den hoper som ligger kvar
- 13 Fjädrén tog jag till de bolsterna blå.
För Mor och mig till att ligga på
- 14 Af skinnet det gjorde jag 50 par skor
Förutom 1 par tofflor jag gjorde åt mor
- 15 Och halsen den tog jag till en bölände lur.
Den bölände värre än herregårdstjur
- 16 Hufvudet tog jag till kyrkoknopp
Och satte det högst uppå tornet opp.
- 17 Stjerten den tog jag till tåcket der
– a lunkalunka lu –
Som fruntimren brukar i solskens-vär.
– a lunkalunka lu a lunkalunka lu lunklunka lej

Melodianmärkning

*Ms saknar taktartsbeteckning, bör vara 2/4. Taktstreck-
en är dock delvis felplacerade. Även texten sannolikt
felanpassad till mel. vid utskrivningen; textunderlägget
är här återgivet så nära ms som möjligt. Samtliga fjär-
dedelspauser är närmast utformade som åttondelspauser
och tvärtom.*

Textanmärkning

*Ms saknar strofnr. Omkvädena utskrivna endast i stro-
fen under mel.*

17:2 i solskens-vär ändrat från till Solafjär

F

Skillingtryck sannolikt baserade på texten i Dybeck, Runa 1842 (se AA nedan). *Fa*: KB Sv. saml., Folklikt., Sagor, Sanct Per och Broder Lustig, Fahlun 1855. *Fb*: Skillingtryck, Luleå 1858 (KB E 1858f²).

Fa

- 1 Och bonden körde till furuskog,
– Hopp fa-la-la, tra-la-la la-la; –
Der såg han en kråka, som satt och gol.
– Hå, hå, huru gick det så?
- 2 Och bonden han vände då om igen:
Aj, aj, den kråkan hon biter mej.
- 3 Och gumman hon satt wid sin spinnrock och spann:
När såg du wäl kråkan bita en man?

- 4 Och bonden han spände båge för knä,
Så sköt han den kråkan i högsta trä.
- 5 Och kråkan så förde han hem i sitt hus;
Af talgen så stöpte de tolf pund ljus.
- 6 Af dunet så gjorde de bolster till säng,
Så att det räckte åt piga och dräng.
- 7 Och köttet så salta de in uti kar,
Förutan en surstek, som gömdes åt far.
- 8 Af skinnet så gjorde de tolf par skor,
Förutan de tofflor, som skänktes åt mor.
- 9 Af wingarne gjorde de solefjä'r,
Som flickorna nyttja i wackert wä'r.

- 10 Af skrofvet så gjorde de ett gyllene skepp,
Det största, som uppå hafwet gick.
- 11 Af näbben så gjorde de en spira så lång,
– Hopp fa-la-la, tra-la-la la-la; –
Af hufwudet gjorde de en kyrkotupp.
– Hå, hå, huru gick det så?

Anmärkning

Omkvädet återgivet i str. 1 och 11, markerat i övriga strofer.

Fb

Avvikelser från Fa i Fb

11:1 en saknas

Anmärkning

Titel: Bonden och Kråkan.– Tr. saknar strofnr. Omkvädena återgivna endast i str. 1.

G

KVHAA Dybeck, Folk-lore V, s. 297. Valbo sn, Gästrikland. Upptecknad på 1860-talet av prästmannen Erik Adolf Lidforss (f. 1805 i Valbo, d. 1873) efter eget minne. Insänd till Dybeck senast 1870.

Och kråkan är nyttig till mångghanda ting

1 Och kråkan är nyttig till mångghanda ting

H

Lilja, Julboken, 1865, s. 67–69. Skåne. Upptecknad av Nils Lilja.

- 1 Bonden han körde åt skogen i fjol,
– Trallalalalala lallalala –
Så satt der en kråka i trädet och gol
– Trallalalalala lallalala.
- 2 Och bonden han blef både rädder och blek
För kråkan som satt uti trädet och skrek.
- 3 Men bågen han spände emot sitt knä
Och skjöt så den kråkan i högan trä.

- 4 Och bågen han höjde i vädret opp
Och skjöt så den kråkan i högans topp.
- 5 Så kom der ett bud ifrån konungens gård:
»Hvad blef det af kråkan du fällde i går?»
- 6 »Den kråkan blef nyttig till mången god ting,
Af örat det blef en förlofningsring.
- 7 Af hufvudet gjordes en kyrka med torn
Och näbbet det blef till ett tutarehorn.
- 8 Af halsen det gjordes en brummande lur,
Som brölade värre än Bulltofta tjur.
- 9 Af fötterna blef det en dängande grep
Och tarmarna dugde till kakelrep.
- 10 Af skrofvat man gjorde det skeppet så rart,
Som nu går i hafvet med gungande fart.
- 11 Och köttet det saltas i tunnor och kar,
Förutan ett stycke som gömdes till far.
- 12 Af huden så syddes der femti par skor,
Förutan ett par som blef gjorda till mor.
- 13 Af lefver och lunga der lagas en rätt
Att hundratals skraddare äto sig mätt.
- 14 Med fjädren man täckte ett tolfogolva hus
Och talgen blef nyttig till tjugo pund ljus.
- 15 Af stjerten man gjorde en solfjär så fin,
Den skickar jag kungen till drottningen sin.»
- 16 »Och tack ska du ha för den fjädren så grann,»
– Trallalalalala lallalala –
Så gjorde han bonden till adelsman,
– Trallalalalala lallalala.

Titel: Kråkevisan.

Anmärkning

Tr. saknar strofnr. Omkvädena återgivna i str. 1 och 16.

I

ULMA 95:11 c. Öland. Upptecknad av Albin Hildebrand, sannolikt på 1870- eller 1880-talet.

Å bonden han körde åt furuskog.
– Hej falleralla, fallala lej! –
Der såg han en kråka, som satt å gol.
– Falle = ralla lalla lej!

- 1 Å bonden han körde åt furuskog,
– Hej falleralla, fallalalej! –
Der såg han en kråka, som satt å gol.
– Falleralla lalla lej!
- 2 Å bonden han körde åter hem:
»Ja tror den kråkan biter mej.»
- 3 Å kärn'gen, som satt bre've' spisen å spann:
»Ej såg jag kråkan bita en man.»
- 4 Å bonden han spanner båge för knä,
Å skjuter så kråkan i högsta trä.
- 5 Den kråkan var nyttig te mången go' ting;
Af ashålet gjordes en vigselering.
- 6 Af skrofvat gjorde de ett gungande skepp,
Det största, som uppå hafvet gick.
- 7 Af tarmarne snodde de tjunder å rep,
Af klorna gjorde de gödselegrep'.
- 8 Af näbben gjorde de en skrålande lur
Den skrålade vär' än den värsta tjur.
- 9 Af vingarne gjorde de solafjä'r,
Som damerna nytja i vackert vä'er.
- 10 Af huden så gjorde de femton par skor,
Förutom de skorna, som gafs åt mor.
- 11 Af köttet så salta' de tunnor å kar,
– Hej falleralla, fallalalej! –

Förutom en surstek, som gömdes åt far.
– Falleralia lalla lej!

Textanmärkning

Omkväderna utskrivna i str. 1 och 11.

Titel: Bonden och kråkan.

J

NM Folkminnessaml., Manuskript 9, bl. 209. Skåne. »Som den sjunges i de skånska städerna.» Upptecknad av Eva Wigström ca 1880.

- 1 Bonden han körde till furuskog,
– hejom fejom, falleralia la, –
kråkan hon satt i trädet och gol:
– tirre lirre litt, tirre lalla la.
- 2 Bonden han vände hem igen:
»Jag tror att den kråkan hon biter mej.»
- 3 Hustrun hon satt i stugan och spann:
»När sågs väl en kråka bita en man?»
- 4 Bonden han spände bågen för knä,
så sköt han den kråka högt upp i trä.
- 5 Af hufvudet gjordes der en kyrkeknopp,
af näbbet svarfvades en tunnetapp.
- 6 Fjädern lades i dynor och var,
af stjerten der gjordes en solafjär.
- 7 Af halsen der gjordes en brummande lur,
som bölade värre än Bulltofta tjur.
- 8 Af fötterna gjordes der dyngegrep;
af tarmarna snoddes der tjuder och rep.
- 9 Af skrofvat der byggdes ett gungande skepp,
ju värre det segla, ju värre det gick.
- 10 Och köttet det saltades neder i kar,
förutom en surstek, som gömdes åt far.
- 11 Af skinnet der syddes sju par skor
och ett par tofflor åt gamla mor.
- 12 Af talgen man stöpte båd' pråsor och lius,
– hejom fejom, falleralia la, –
som lyste om julen i bondens hus.
– tirre lirre litt, tirre lalla la.

Anmärkning

Ms saknar strofnr. Omkväderna utskrivna i str. 1 och 12.

Slutmkvädet: lirre i str. 1 ändrat från tirre

3:2 sågs väl ändrat från såg man

5:2 före svarfvades står der överstruket

K

MM FMK IIa:11 Erik Olssons saml., Folktoner nr 17. Efter torparänkan Kerstin Nilsson, Ocke, Mörsils sn, Jämtland (1816–1896). Upptecknad av folkskolläraren Erik Olsson ca 1890.

Allegretto

Och bonden han körde timmer i skog.

– Hoppfalli - lo - falli - lallanlej! –

Så mötte han en kråka, som satt där och gol.

– Hoppfalli - lo - falli - lallan - lej!

- 1 Och bonden körde timmer i skog.
– Hoppfalilo falilallanlej! –
Så mötte han en kråka, som satt där och gol.
– Hoppfalilo falilallanlej!
- 2 Och bonden vände då hem igen;
han va så rädd, att kråkan skull bita sej.
- 3 Och gumman hon svarte med ena tand:
När har du väl hört, att kråkan bitit nån man?
- 4 Och bonden han vände till skogen igen;
så möter han kråkan i öfsta träd.
- 5 Och bonden han spände då båga mot knä;
så sköt han den kråkan i öfsta träd.
- 6 Och bonden han spände båga mot fot;
så sköt han den kråkan, så hon damp i jord.
- 7 Ta hufvut så gjorde de kyrkeknapp,
ta nävet så gjorde de tunnetapp.
- 8 Ta dunet så fyllde de alla sina var,
ta vingom så täckte de alla sina tak.

- 9 Ta huden så gjorde de femton par skor,
förutom det paret de skänkte prästmor.
- 10 Ta köttet så fyllde de alla sina kar,
förutom den steken de skänkte prästfar.
- 11 Ta tarmarna gjorde de tågor och rep,
ta föttrum så gjorde de hackegräf.
- 12 Ta resten de lagade bästa rätt,
– Hoppfalilo falilallanlej! –
så länsman fick äta sig riktigt mätt.
– Hoppfalilo falilallanlej!

Titel: Bonden och kråkan.

Textanmärkning

*Ms saknar strofnr. Omkväderna utskrivna i str. 1 och 12.
3:2 efter frågetecknet står också ett utropstecken*

L

Text i skillingtryck 1894–1911. *La:* Malmö 1894 (KB E 1894 y²). *Lb–f:* Stockholm 1901 (KB E 1901 u²), Stockholm 1902 (KB E 1902 i⁴), Stockholm 1904 (KB E 1904 l³), Stockholm 1909 (KB E 1909 u²), Stockholm 1911 (KB E 1911 d²).

La

- 1 Bonden han körde till furuskog,
– Bom fallera, sing fallera, –
Der sköt han en kråka som satt der och gol,
– Bom fallera, sing fallera.
- 2 Den kråkan blef nyttig på många sätt
Och allt kan begagnas behändigt och lätt.
- 3 Af talgen smälte han femton pund ljus,
Med fjädrarne klädde han hela sitt hus.
- 4 Af klorna de gjorde han grepar utaf
Så att hwarje bonde han fick sig ett par.
- 5 Af wingarne gjorde han qwarnar utaf.
De likaste qwarnar som finns i någon stad.
- 6 Af huden den gjorde han fyrti par skor,
Förutom de tofflor som gömdes åt mor.

- 7 Köttet blef saltadt i tunnor och kar,
Förutom den biffstek som gömdes åt mor.
- 8 Af skrofvet der fick han ett gungande skepp,
Det största som ut till Amerika gick.
- 9 Af näbben der fick han en låtande lur,
– Bom fallera, sing fallera, –
Som brummade wärre än den argaste tjur,
– Bom fallera, sing fallera.

Titel: Kråk-Wisa.

Anmärkning

*Tr. saknar strofnr. Omkväderna återgivna i str. 1 och 9.
Slutomkvädet: sing str. 1 siing
7:2 Förutom tr. Förntom*

Lb–f

Avvikelser från La i Lb–f

- 4:1 de: dem
5:2 någon stad: nå`n sta`

- 7:1 Köttet: Och Köttet
9:2 wärre: värr`

Anmärkning

Titel: Bonden och kråkan. – Omkväderna återgivna som i La.

M

Tradition från Hagby sn, Uppland. Upptecknad av Wilhelm Lundgren 1898. *Ma*: ULMA 303:290, s. 17. Efter A. Eriksson. *Mb*: ULMA 303:319, s. 14–15 (endast text). Efter Lars Hedlund.

Ma

Allegro moderato.

Bonden han körde till furuskog.

-Kuckli lullan lullan lu! -

Där såg han en kråka, som satt och gol.

-Traderi palle = lampala - lej!

Där såg han en kråka, som satt och gol.

-Traderi pale = lampalalej!

- 1 Bonden han körde till furuskog.
- Kuckli lullan lullan lu! -
Där såg han en kråka, som satt och gol.
- Traderi pallelampalalej!
- 2 Där såg han en kråka, som satt och gol.
- Traderi palelampalalej!

Melodianmärkning

T. 8 omfattar nio sextondelar i ms.

Titel: Bonden och kråkan.

Mb

- 1 Å bonden han körde till furuskog,
- Kukli lullan lullan lu. -
Där fick han höra en kråka som gol,
- Tra deri palelampala lej.
- 2 Då svängde bonden hem igen,
Aj aj, den kråkan hon biter mej.
- 3 Då spände bonden båge för knä,
Så sköt han kråkan i högan trä,
- 4 Sen togo de kråkan hem till sitt hus,
Af talgen stöpte de tolf pund ljus.
- 5 Af dunen gjorde de uppbäddad säng,
Det räckte både för piga och dräng.

- 6 Af tarmarne gjorde de tömmar å rep,
Af klorna gjorde de dyngagrep.
- 7 Af näbben gjorde de en låtande lur,
Å den lät värre än en herregårdstjur,
- 8 Å kotte de salta i tunnor å kar,
Förutom en surstek, som spardes åt far.
- 9 Af skrovet gjorde de ett gångande skepp,
Det största som på hafvet gick.

- 10 Den kråkan var nyttig till mången god ting.
– Kukli lullan lullan lu. –
Af röfven gjorde de vigselring.
– Tra deri palelampala lej.

Anmärkning

Titel som i Ma. – Ms saknar strofnr (stroferna ihopskrivna två och två). Omkväderna utskrivna i str. 1, markerade i str. 2–4.

N

ULMA 41:5, s. 34–36 (text), ULMA 41:7, s. 9 (mel.). Efter Carl de Mander, Lugnet, Mörkö sn, Södermanland. Upp-tecknad 1898–1899, texten av Johnny Roosval, mel. efter Roosvals minne av Bror Beckman.

Bonden han körde till sko - gen,
- för det nionde oli - o, -
då fick han höra den kråkan gol,
- oli jonsson ta fitta lena jo,
för så kommo de snabblisar hoppandes
ifrån dagolajöns ifrån dagoladans,
där de skola sina nöjen oli - o.

- 1 Bonden han körde te skogen.
– för de nionde olio. –
Då fick han höra den kråkan gol.
– Oli jonson ta fitta lena jo.
För så kommo de snabblisar hoppandes
ifrån dagolajöns, ifrån dagoladans,
där de skola sina nöjen olio.
- 2 Å bonden vart rädd körde hem igen:
»Ja tror att den kråkan hon biter mej!»
- 3 För käringen satt i spisen å spann.
Ja tror att den kråkan hon biter min man.

- 4 Å bonden han satte sin bäge för knä
å sköt så den kråkan i de högsta trä
- 5 Den kråkan va nytte te mången go ting
åv arsele gjorde di en vigselring.
- 6 Me fjädra täckte di varendaste tak
så nära på som ett skitehustak.
- 7 Åv skinnen så gjorde di nitton par skor
förutom de toffler som gjordes åt mor
- 8 Å näbben den gjorde di en dundrande lur
å den lät värre än Ångsholma tjur

- 9 Å skrove de gjorde di ett gungande skepp
de var de värste på havet gick
- 10 Åv tarma gjorde di reggler å tåg
så att var sjöman fick sej ett tag
- 11 Å klona de gjorde di dyngegrep
– för de nionde olio. –
att måka ut va kråka sket.
– Oli jonson ta fitta lena jo.
För så kommo de snablisar hoppandes
ifrån dagolajöns, ifrån dagoladans,
där de skola sina nöjen olio.

Melodianmärkning

T. 3, n. 1–2: Ändrade från h¹ h¹.

Textanmärkning

Texten skriven med landsmålsalfabet, ovan transkriberad. – Ms saknar strofnr. Omkväderna utskrivna i str. 1 och 11.

O

Nilsson, Ljungström, Nodermann, Sångelekar 1, 1904, s. 66.

Och bonden han körde till fu - ru - la - skog.

-Hejom, fejom, falle - ralle - ral -

Där såg han en kråka, som satt där och gol.

-Hej- om, fejom, falle - ralle - ral!

1 Och bonden han körde till furulaskog. – Hejom, fejom, fallerallera! – Där såg han en kråka, som satt där och gol. – Hejom, fejom, fallerallera! 2 Och gubben blef rädder och for hem igen. »Aj, aj, mor! Den kråkan hon biter visst mej.» 3 Och gumman hon satt vid sin spinnrock och spann. »När såg du en kråka väl bita en man?» 4 Och gubben han ladda sin bössa med hast. Så sköt han den kråkan i högaste mast. 5 Och kråkan den förde han hem i sitt hus. Af talgen så stöpte de a'rtton par ljus. 6 Af fjädern de stoppade dynorna sju förutom de kuddarna hundraletu. 7 Af skinnen så sydde de a'rtton par skor förutom de tofflor, som gjordes åt mor.	8 Och köttet de saltade neder i kar förutom en surstek, som gömdes åt far. 9 Af näbben de reste en kyrkspira opp. Och hufvudet blef till en kyrketornstopp. 10 Af skroftet de gjorde ett gungande skepp det största som nå'nsin på Kattegatt gick. 11 Och sedan gick färden från hemlandets strand. – Hejom, fejom, fallerallera! Omsider man nådde till främmande land. – Hejom, fejom, fallerallera!

Titel: Bonden och kråkan.

Melodianmärkning

Utgivarens kommentar: (Sjöngs tvåstämmigt.)

Textanmärkning

Omkvädena helt återgivna endast i texten (str. 1) under mel., i den separata texten förkortade i alla strofer (även i str. 1).

P

Halland. Efter lantbrukarhustrun Augusta Larsson (f. 1845 i Slöinge sn, d. ca 1930). Upptecknad av hennes son Lars Adlerkull under 1910- eller 1920-talet. *Pa*: DAG IFGH 5978 nr 260. *Pb*: Museet i Halmstad, L. Adlerkulls vissaml. nr 59.

Pa

Bonden han körde åt furu - skog.
- Sjung hopp, falli = le. Sjung hopp falli = la! -
Så satt där en kråka i trädet och gol.
- Sjung hopp, falli = le, Sjung hopp, falli = la!

- 1 Bonden han körde åt furuskog,
- Sjung hopp, fallile, Sjung hopp, fallila! -
Så satt där en kråka i trädet och gol,
- Sjung hopp, fallile, Sjung hopp, fallila!
- 2 Bonden blev rädd, vände om igen,
och kråkan, hon sitter i trädet än.
- 3 Bonden han satte sin bössa till fot,
så sköt han den kråkan i hennes hjärteblod.
- 4 Den kråkan blev nyttig till mångahanda ting,
av andan så gjorde han en vigselring.
- 5 Av näbbet där gjorde han en tunnetapp,
av huvudet gjorde han en käppknapp.
- 6 Av halsen där gjorde han en rumlande lur,
som rumlade värre än Skintaby tjur.

- 7 Med fjädrarna täckte han alla sina hus,
av talgen där stöpte han tolv pund ljus.
- 8 Av huden där sydde han nitti par skor,
förutom de tofflor, han skänkte sin mor.
- 9 Och köttet det salta' han i tunnor och kar,
förutom de stekar, han skänkte sin far.
- 10 Fjälsteren snodde han i tåg och rep,
av fötterna gjorde han en mågogrep.
- 11 Av skrovet där gjorde han ett gångande skepp,
- Sjung hopp, fallile, Sjung hopp, fallila! -
det största, som uti Nordsjön gick.
- Sjung hopp, fallile, Sjung hopp, fallila!

Textanmärkning

Ms saknar strofnr. Omkvädena utskrivna endast i str. 1.

Pb**Anmärkning**

Ms föreligger endast i kopia i SVA.

MELODI

Mel. = Pa.

T. 5, n. 1–3: Otydliga, över resp. noter står med bokstäver h g h.

Anmärkning

Omkvädena utskrivna endast i str. 1.

TEXT

Avvikelser från Pa i Pb

4:2 så saknas

Q

DAL 23576, opag. (text), DAL 23001, s. 11 (mel.). Uppåkra sn, Skåne. Texten nedskreven 1925 av kyrkostäderskan Bengta Jeppsson, Tottarps sn, Skåne (1860–1934), »som lärt visan omkring 1880, då hon hade tjänst i Lilla Uppåkra, Uppåkra sn». Mel. upptecknad av Ingemar Ingers och Lennart Kjellgren. Även insjungen av Ingemar Ingers (LUF B 155b:03 och SR 61/M/9378:10:4). – Ytterligare två textutskrifter, gjorda av Ingers, finns: DAL 3829, s. 15–17 (med landsmålsalfabet) och SVA 976:1 (med s.k. grov beteckning); dessa utskrifter återger dock möjligen en uppteckning gjord av Ingers 1925.

1 Mannen han kjörde till ferreskog

– hejom fejom fali-ralra –
der va ju [en] kråga som ville bida mej
– för tura lura lej tura lallala.

2 mannen ble rädd kjörde him igen
nu har ja väl aldrig hört kråga bida man

3 å mannen to dristighet po sej igen
Då skod han en kråga i de höjaste träd

4 Den krågan blef nyttig till många ting
af gampen der gjore di en skraddare-syring

5 af hoeded gjore di en kyorke knapp
af näbbed der gjore di en drectja tapp

6 af halsen der gjore di en bia-lur
å den vråla värre än bultofta tjur

7 af skråd der gjore di ett gångande skepp
å de va de största som på östersjön gick

8 af fjären der stoppa [di] dynor te säng
å de så de räckte te pia å dräng

9 af vingana gjore di en väderqvarn
å de va den störste på malmös värn

10 af taljen der smälte di många pund ljus
så många som tillgick i deras hus

11 af huden der sydde di attan par sko
å liaväl lättiker te gamla mor

12 af tarmarna snodde di kabelref
– hejom fejom fali-ralra –
af benen der gjore di kjuva å gref
– för tura lura lej tura lallala.

Titel: Mannen o krågan.

Textanmärkning

Str. 7 onummerad, varför str. 8–12 har nr 7–11. Omkvädena utskrivna i str. 1–5, 12, markerade i övriga strofer. Slutomkvädet: lallala str. 4 och 5 lalla-lej

4:2 skraddare- ms skäddare-

12:2 gjore di ms gjori

R

DAG IFGH 778, s. 35–37. Efter Sofia Andersson, Blixerud, Örs sn, Dalsland (f. 1858 i Ör). Upptecknad av Ivan Markendahl 1926. En likalydande utskrift, gjord av Markendahl 1959, finns i ULMA 23956, s. 58–60.

- 1 Gubben sätte före *och* skulle fara te skog
– hej falli *och* fallilan lej –
då fick han höra kråkan hon gol
– hej falli lallan lillan lej.
- 2 Gubben ble rädd *och* körde hem igen,
han var rädd kråkan skulle bita sej.
- 3 Å kärenga svara mä e endaste tann,
att allri kan kråka bita en man.
- 4 Gubben sätte före *och* for te skogen igen,
då sköt han den kråkan *och* tog mä sej hem.
- 5 Mä vängera täckte han både lagål *och* lo
men då tydde ej till den stora bon.
- 6 *Och* duna den stack han i puter *och* var
förnär som den putan han skänkte sin far.
- 7 Av huden fick han hundra par skor
förnär som det paret han skänkte sin mor.
- 8 Och köttet dä salta han i tønner *och* kar
förnär som den steka han skänkte sin far.
- 9 Och klöra de tog han te grepplar tvo
med dem kunde han måka både lagål *och* lo.
- 10 *Och* näbbet det tog han te tutarehorn
dä va dä likaste som hördes i skog.
- 11 *Och* strupen den tog han te tönnetapp
dä va dä likaste han nōnsin hatt.
- 12 *Och* skrövet dä tog han te ett gungande skepp
dä va dä likaste skepp, som på havet geck.
- 13 *Och* tarmarna tog han te segeltåg,
de var så sega, så de aldrig gick åv.
- 14 *Och* rava tog han te fästemöring,
– hej falli *och* fallilan lej –
Den satt så hårt, så den gick aldrig omkring.
– hej falli lallan lillan lej.

Anmärkning

Ms saknar strofnr. Omkväderna utskrivna i str. 1 och 14.
9:2 lagål *har* markering för uttal av slutljudet med tjockt l
12:2 geck *ändrat från* gick
13:2 före sega står starka överstruket
14:1 rava *har* markering för kort vokal över det första a, för lång över det andra

S

ULMA 2009:3, s. 8–10. Efter Lisa Westin, Stråttjärä, Skogs sn, Hälsingland. Upptecknad av I. Nordin-Grip 1928.

- 1 Per Ersson skulle te Ramsjö fara, te Ramsjö fara
fick han höra en kråka, som gala,
– sing lide sing, lide ling ling ling.
- 2 Per Ersson vände, for hem igen
han va rädd, att kråka skull bita säg
- 3 När Per Ersson satt käringen i spisen och spann
Har du hört nån kråka, som vill bita en man?
- 4 Per Ersson spände bågen för knä
och sköt den kråkan i höga trä,
- 5 Den kråkan blev nyttig till mången god ting

- 6 Av huvudet gjordes en kyrkotupp
Den största, som nån gång i socknen rests upp.
- 7 Av strupen gjordes ett vallerhorn
Me de kan man spränga en hel bataljon
- 8 Av tarmarna gjordes taljor och rep
Och dem de begagna på båtar och skep,
- 9 Och köttet saltas i tunnor och kar
Varpå de bästa skull sparas åt far,
- 10 Av huden gjordes tolv par skor
Samt lite över te tofflor åt mor,
- 11 *Och* dune stoppades i både bolster och säng
På dem kan man lägga både piga och dräng
- 12 Av vingarna gjordes solafjär
Som flickorna begagna i missarvär,
- 13 Av skrovet gjordes ett gungande skep, ett gungande
skep
De största som nānsin på Kattegatt gek,
– sing lide sing, lide ling ling ling.

Anmärkning

Ms saknar strofnr. Omkvädet utskrivet i str. 1, 2, 13, markerat i övriga strofer. Upprepningen av första radens senare del, som är utförd i str. 1, endast markerad

med repristecken efter raden i övriga strofer (upprepningens omfattning alltså ej angiven).

8:2 skep har markering för uttal med lång vokal
12:2 efter missarvär står frågetecken

T

ULMA 3164:3, s. 18–22. Efter Karl Fredrik Karlsson, Heds sn, Västmanland (f. 1848 i Bro sn, Västmanland, till Hed vid 2 års ålder); han hade visan efter farfadern, torparen under Karmansbo herrgård Per Jansson, Hed (f. på 1700-talet). Upptecknad av Ellen Lagergren 1931.

1 Å bonden skulle te staden fara, faderidera till staden fara, fick han höra, hur en kråka gala, – faderidera tralalalej. 2 Å bonden han vände så hastliga om, faderidera, så hastliga om. – – – 3 Och kärngen ho satt uti spiseln å spann, faderidera, i spiseln å spann, jag har inte hört, att e kråka har bitit nån man, 4 Bonden han spände sin båge på knä, faderidera, sin båge på knä, se'n sköt han den kråkan, så hon kullra ur trädet, 5 Av vingarna gjorde de en skrivpenna vass, faderidera en skrivpenna vass, så var å en skrivare fick sej ett lass, 6 Å skjärten så gjorde de ett solefjär, faderidera, ett solefjär, som damerna nyttjar i solskensvär, 7 Å dunen så gjorde de de dynorna fem, faderidera, de dynorna fem, å därpå så lade de båd piga å dräng, 8 Å huden så gjorde de 50 par skor, faderidera, 50 par skor förutom de tofflor, som gjordes åt mor,	9 Å köttet så salta de i tunnor å kar, faderidera, i tunnor å kar förutom den surstek, som gömdes åt far, 10 Å tarmarna gjorde de tackel å rep, faderidera, tackel å rep, å skråvet gjorde de ett gångande skepp, 11 Det största skepp som te Kattegatt gick, faderidera, te Kattegatt gick, och gyllene vimplar av skinnet de fick, 12 Av strupen gjorde de en låtande lur, faderidera, en låtande lur, som vråla mycket värre än en herrgårdstjur, 13 Å näbben så gjorde de en tunnetapp, faderidera, en tunnetapp, å nacken så gjorde de en körkeknapp, 14 Å den kråkan blev nyttig till mången god ting, faderidera, till mången god ting, åtav röven så gjorde de en skraddarsyning, – faderidera tralalalej.

Titel: Kråkan.

Textanmärkning

Ms saknar strofnr. Omkvädet utskrivet i alla strofer.

2:1 han tillskrivet över raden

11:3 gyllene ändrat från gyllne; av skinnet de ändrat från de av skinnet

U

Frostvikens sn, Jämtland. *Ua*: NM Folkminnessaml., Visor 4, s. 99, 101 (EU 20411). Upptecknad av folkskolläraren Levi Johansson (f. 1880 i Stornäset, Vilhelmina sn, Lappland); han hade lärt visan under sina uppväxtår i Frostviken. Insänd till Nord. museet 1942. *Ub*: SR L-B 15419:3:4. Efter Levi Johansson. Inspelad av Matts Arnberg 1951.

Ua

Bon-den, han kör-de i för-ru - skog.
- för sing - du - ra - du - ra sing - du - ra - du - ra för - ru - skog. -
Då fick han hö-ra den krå-ka, som gol.
- för sing - du - ra - du - ra sing - du - ra - du - ra krå-ka, som gol.

- 1 Bonden, han körde i förruskog,
– för singduradura singduradura förruskog. –
Då fick han höra en kråka, som gol,
– för singduradura singduradura kråka, som gol.
- 2 Och bonden, han spände sin båge mot knä,
och sköt den kråkan i högsta trä,
- 3 Och kråkan är nyttig till mangen go ting,
Av rövhålet gjordes en rödan gullring,
- 4 Och fjära, den stoppas i bolstrar och säng,
och däruppå göras både pigga och dräng,
- 5 Av huden, den gjorde man atan par skor,
omframnt alla tofflor, som gömdes åt mor,
- 6 Och köttet, det saltas i tunnor och kar,
omframnt all den surstek, som gömdes åt far,

- 7 Av skråtten man byggde ett gångande skepp,
och det var det största, som på Antlanten geck,
- 8 Av fittan man gjorde ett gyllene fat,
– för singduradura singduradura gyllene fat. –
I alle, som hungren, kommen hit få'n I mat,
– för singduradura singduradura hit få'n I mat!

Melodiamärkning

Över mel. i ms står Vals.

Textanmärkning

Ms saknar strofnr. Omkväderna utskrivna i alla strofer. Upprepningen av andra radens slut omfattar i str. 2, 3, 7 de två sista orden, i str. 4–6 de tre sista orden.

Ub

MELODI

Avvikelser från Ua i Ub

Sjungs närmast i D-tonart, begynnelseton: fiss (nedan transponerad till G-dur motsvarande notationen i

Ua). M.M. ♩ = 84. Beträffande strofernas ordningsföljd, texten m.m. se textanmärkningen nedan.

Avvikelser från str. 1 i Ua:

T. 1, n. 3 i str. 1–3, 5–6: d²

T. 2, n. 1–2 i str. 2–8:

T. 3, n. 7–8 i str. 2–8: e¹ e¹

Upptakt till t. 5 i str. 2–8: h¹

T. 5, n. 3 i str. 3: d²

T. 5, n. 4–6 i str. 4:

T. 6, n. 1–3 i str. 2:

T. 7, n. 7–8 i str. 2–8: e¹ e¹

T. 8 n. 1–3 i str. 2:

TEXT

Avvikelser från Ua i Ub

Stroferna sjungs i annan ordningsföljd: 1–3, 7, 4, 6, 5, 8.

Trallen sjungs i str. 1 tvekande och ofullständigt.

1:1 Bonden: Och bonden; förruskog: furuskog

3:2 rövålet: arselet
4:1 fjära, den: dunet det; och: å
4:2 och: å *båda ställena*; göras: göres
5:1 atan *vid upprepningen* arton
5:2 omframt alla: förutom de
6:2 omframt all: förutom
7:1 skråtten: skrovet; gångande: gungande
7:2 och det var det: å de var de
8:1 man: den; ett: man
8:2 alle: alla

Anmärkning

Omkvädena återges i alla strofer.

V

SVA BA 590. Efter Gerda Eriksson, Blåsjön, Frostviken sn, Jämtland (f. 1922 i Ankarvattnet, Frostviken). Inspelad av Gunnar Ternhag 1969.

M.M. = 88

Å bon-den han kör - de till fu - ru - skog,
hej å hå till fu - ru - skog
där såg han en krå - ka som satt å gol.
- Hej å hå tra la la la la la la la.

1 Å bonden han körde till furuskog,
hej å hå till furuskog
där såg han en kråka som satt å gol.
– Hej å hå tra la la la la la la la.

2 Å bonden han vände då om igen.
Aj mor, den kråkan hon biter mig.

3 Å gumman hon satt vid sin spinnrock å spann.
När såg du en kråka väl bita en man?

4 Å gubben han spände sin båge för knä,
så sköt han den kråkan i högsta trä.

5 Å kråkan den förde han hem i sitt hus,
av talgen så stöpte de femton pund ljus.

6 Av vingarna gjorde de solafjär,
som flickorna bruka i vackert vär.

7 Av näbben de reste en kyrkspira upp,
å huvudet blev till en kyrketornstupp.

8 Av skrovet gjorde de ett gångande skepp,
hej å hå ett gångande skepp
de största som nånsin på Kattegatt gick.
– Hej å hå tra la la la la la la la.

Melodianmärkning

Upptakten i str. 2–8: e

T. 4 i str. 1: ; här återgivet enligt övriga strofer.

Textanmärkning

Omkvädena återges i alla strofer.

7:1, 8:1 Av sjungs snarast Å

X

SLS 340, s. 333–335. Nyland. Troligen upptecknad av Selim Perklén, sannolikt under tiden 1891–1908.

1 Bonden han gånger till furuskog – ko kurrurraj – Där fick han se, hvar kråkan had' bo – Hvad det dundrar i bon fadurillalläj Hoh hur gick det då till faduridurillalla. 2 Men manne den kråkan skall bita mig Sen gånga han him efter sin pistol 3 Se'n spände han bågen imot sitt bröst Och sköt den kråkan i högsta topp. 4 Sen spände han bågen emot sitt knä Sen sköt han den kråkan i högsta gren 5 Sen spände han bågen imot sin fot Sen sköt han den kråkan alt ned till jord 6 Men på andra dagen kom länsman till byn Hvar är nu den kråka du sköt igår. 7 Hjerta så kokt jag åt länsman till mat Och läste det uppå ett silfverfat 8 Utaf näbben gjorde jag kyrkoknopp Utaf skräfvet så gjorde jag ett gångande skepp 9 Utaf fötterna så gjorde jag dyngegrep Den ena åt piga den andra åt dräng	10 Utaf skiten så gödde jag tio tunlan Utaf tarmarna gjorde jag talgor och rep 11 Utaf huden så sydde jag femton par sko förutom tofflor åt gamla mor. 12 Den kråkan var nyttig till många go ting – ko kurrurraj – Utaf rävhåle gjorde han flickor ring – Hvad det dundrar i bon fadurillalläj Hoh hur gick det då till faduridurillalla.

Anmärkning

Str. 7–12 numrerade 8–13. Omkväderna utskrivna i str. 1, förkortade eller markerade i övriga strofer.

1:2 kråkan *ms* krakan

2:2 gånga *ms* ganga

4:2 *se* 1:2

7:2 uppå *ms* uppa

8:2 gångande *ms* gangande

9:1 fötterna *ms* fotterna

9:2 *det första* åt *ms* at

10:1 tunlan *något osäker läsning*

12:1 *först har av misstag de två första orden av 12:2 skrivits, vilket dock strukits*

Y

SLS 367, s. 923–928. Efter Serafina Westin f. Pettersson, Sördö, Houtskärs sn, Åboland (f. 1874 i Roslax, Houtskär). Upptecknad av Greta Dahlström 1924.

14/15. Och kråkan var nyttig

17. Dit så var bjuden

1 Bonden skulle till timmerskogs fara. – Fallirom, fallarom, farallalalej. – Då fick han höra kråkan gala. – Fallirom, fallarom, farallalalej. 2 Och bonden sprang hem och blev så rädd. »Att kråkan ville bita mej.» 3 Och gumman hon satt vid sin spinnrock och spann. »Aldrig har kråkan bitit någon man.» 4 Bonden satt bågen mot en rot, att pilen for dess stjärt emot. 5 Bonden satt bågen mot en sten, att pilen for i dess hjärtgren. 6 Och bonden satt bågen mot sitt knä, så skjöt han kråkan från högsta träd. 7 Hastigt kom budet från länsmansgård: »Vart gjord' du av kråkan du skjöt i går?» 8 Av huvudet gjorde han kyrkoknopp. Av näbben gjorde han tunnetapp. 9 Av vingarna täckte han alla sina hus, av talgen så stöpte han tolv pund ljus.	10 Av skinnet så gjorde han alla sina skor, förutom de tofflor, som skänktes åt mor. 11 Med köttet så fyllde de tunnor och kar, förutom den surstek, som skänktes åt mor. 12 Av tarmarna gjorde de starka rep, av fötterna gjorde de dyngegrep. 13 Av skrovet gjorde de ett stort skepp, det största, som i Nordsjön gick. 14 Kråkan var nyttig till mången god ting. Av svansen så gjorde de åt flickorna ring 15 Kråkan var nyttig till mången god sak tralalallala... 16 Av resten så gjorde de åt länsman kalas. tralalallala... 17 Dit så var bjuden både klockare och präst tralalallala... 18 Och mången ann' förnämare gäst – Fallirom, fallarom, farallalalej. – tralalalala... – Fallirom, fallarom, farallalalej.

Melodianmärkning

Ms återger mel. till fyra strofer, men anger endast textbörjan till de två sista, dvs. str. 14 och/eller 15 samt 17. Om de två första strofvarianterna avser mel. till str. 1 och 2 eller till andra strofer är oklart.

T. 2, n. 4–5 och t. 6, n. 3–4 (åttondelsnoterna) i str. 1: Tillskrivna med blyerts.

T. 2 i str. 1: Kommentar till sista noten: eller e² (jfr t. 6).

T. 7, n. 5–6 i str. 2: Otydliga, över noterna står med bokstäver h resp. giss (giss¹ ändrat från e¹).

Upptakten till str. 14/15: Noten ändrad från en fjärdelspaus.

Textanmärkning

Omkväderna utskrivna i str. 1 och 18.

4:2 stjärt ändrat från hjärt; efter raden står: (dess hjärt' emot?)

Z

Efter Xenia Rönnblom, Piparby, Nagu sn, Åboland (f. 1902 i Piparby). Za: SVA 199:6 nr 350. Textnedskrift gjord av Xenia Rönnblom 1960. Zb: SVA BA 60. Inspelad av U. P. Olrog 1964.

Za

1 Och bonden körde till furuskog Hejon, fejon, fallirallira! 2 Där såg han en kråka som satt och gol. Hejon, fejon, fallirallira! 3 Och bonden vart rädder, och for hem igen. Aj aj mor, den kråkan hon biter mej. 4 Men gumman hon satt vid sin spinrock och spann. När såg du en kråka väl bita en man. 5 Och gubben han spände sin båge för knä. Så sköt han den kråkan i högsta träd. 6 Och kråkan den förde han hem i sitt hus. Av talgen så stöpte de femton pund ljus. 7 Och köttet de saltade neder i kar, förutom en surstek som gömdes åt far.	8 Av skinnet så sydde de arton par skor, förutom de tofflor som gjordes åt mor. 9 Med dunet de stoppade dynorna sju, och kuddar dessutom ett hundra. och tu. 10 Av vingarna gjorde de solafjär, som flickorna brukar i midsommarvär. 11 Av näbben de reste en kyrkspira upp, och huvudet blev till en kyrktornstupp. 12 Av skrovet de gjorde ett gångande skepp, Hejom, fejom, fallirallira. 13 Det största som nånsin på Kattegatt gick. Hejom, fejom, fallirallira.

Zb

M.M. ♩ = 80

Och bon-den han kör - de till fu - ru - skog.

Hej - on fej - on fal - li - ral - li - ra.

Anmärkning

Upptakt till t. 3 i förekommande fall: e¹

T. 3, n. 4 – t. 4 i str. 3:

mor, den krå - kan hon bi - ter mej.

TEXT

Avvikelser från Za i Zb

- 1:1 bonden: bonden han
3:2 Aj aj: Aj aj aj

- 3:1, 4:1 och: å
7:2 förutom: förutan
10:2 brukar: bruka
11:1 kyrkspira: körkspira
11:2 och: å; kyrktornstupp: körkotornstupp
12:2, 13:2 Hejom, fejom: Hejon, fejon

EJ AVTRYCKTA

- AA: Skåne. AAa: KB S 163 (Drake) nr 167. Upptecknad på 1810-talet eller ev. något senare (senast 1834). *Melodi* med underlagd strof. AAb: Dybeck, Runa 1842, h. 1, s. 39–40 (text), mel.-bil. nr 5 (mel.). Torna hd. Upptecknad av J. P. Cronhamn. *Melodi* samt 11 strofer (se F ovan). Även tryckt i Dybeck, Svenska visor 2, 1848, nr 15 (med 3 underlagda strofer).
- AB: KVHAA Wiede ks 365 b. Östergötland, möjligen Jämjö sn. Upptecknad av L. Chr. Wiede på 1840-talet. 1 strof.
- AC: Wis-Olle, 1851. 11 strofer. Text som i skillingtryck 1855 (Fa ovan), dock med avvikande slutstrof.
- AD: KVHAA F. L. Borgström, Uppteckningar af Folkvisor, s. 84 (mel.), 101 (text). Södra Värmland. Upptecknad av studenten Ferdinand Ludvig Borgström 1845. *Melodi* samt 9 strofer. Ytterligare en utskrift av mel. med underlagd strof finns på s. 89. En renskrift, av texten omfattande endast 8 strofer, finns i KVHAA F. L. Borgström, Berättelse öfver en resa i Vermland, s. 103 (text), mel.-bil. nr 9 (mel.). Tryckt i Borgström, Berättelse öfver en resa i Vermland, 1915, nr 9.
- AE: KVHAA Dybeck, Folk-lore V, s. 72. Bohuslän. Upptecknad vid 1800-talets mitt av häradshövding Johan Bundsen, Brastads sn (f. 1802, d. 1897 i Göteborg; Edström, Richard Dybeck som folklorist, s. 57). *Melodi* samt 9 strofer.
- AF: Dybeck, Folk-lore V, s. 171. Närke. Upptecknad av Gabriel Anrep troligen ca 1850 (senast 1856). 1 strof.
- AG: UUB R 623:2 nr 276 A. Efter gymnasisten Jacob Nilsson Lundgren, Rembs, Vamlingbo sn, Gotland (1835–1863; Bjersby, s. 256–259). Upptecknad av P. A. Säve ca 1850. 10 strofer. Tryckt som Säve nr 276 A.
- AH: UUB R 623:2 nr 276 B. Efter tjänstepigan Babba Lona Bingström, File, Othems sn, Gotland (f. 1812 vid File; Bjersby, 226–227). Upptecknad av P. A. Säve 1855. Primäruppteckningen finns i UUB R 625:7, s. 51–52. 9 strofer. Tryckt som Säve nr 276 B.
- AI: Filikromen, h. 7, 1856, nr VIII. Dalarna. Upptecknad av Maximilian Axelson. *Melodi* samt 10 strofer.
- AJ: Djurklou, Ur Nerikes folkspråk och folklif, 1860, s. 110–111 (text), Örebro läns museum, N. G. Djurklous Arkiv F I b:1, Svenska Folk Melodier nr 9 (mel.). Närke. Upptecknad vid 1800-talets mitt, troligen av N. G. Djurklou. *Melodi* samt 4 strofer. Ytterligare två utskrifter av mel. finns: N. G. Djurklous Arkiv F I b:1, Folkvisor, psalmer och sånger, s. 57 och s. 64. Även mel. tryckt i Ur Nerikes folkspråk och folklif, musikbil. nr 4.
- AK: Örebro läns museum, N. G. Djurklous Arkiv, F I b:1, Folkvisor. A. Äldre folkvisor, s. 131. Upptecknad vid 1800-talets mitt. Närmare uppgifter saknas. *Melodi* med underlagd strof.
- AL: Örebro läns museum, N. G. Djurklous Arkiv, F I b:1, Antiquariska anteckningar om Nerike. 2. Folkvisor, s. 105–107. Kils sn, Närke. Upptecknad vid 1800-talets mitt av eller efter en man vid namn Tallqvist. 13 strofer.
- AM: Örebro läns museum, N. G. Djurklous Arkiv, F I b:1, Folkvisor, psalmer och sånger, s. 135. Upptecknad vid 1800-talets mitt. Närmare uppgifter saknas. 8 strofer.
- AN: Örebro läns museum, N. G. Djurklous Arkiv, F I b:1, Folkvisor, psalmer och sånger, s. 174. Upptecknad vid 1800-talets mitt. Närmare uppgifter saknas. 10 strofer.
- AO: Örebro Stadsarkiv, Örebro läns bildningsförb:s folkminnesarkiv, Excerptsaml. II, vol. 14 nr 71 a,

- Visor. Visbok skriven 1869 av Gustaf Jakobsson, Bråten, Grythyttans sn, Västmanland (f. 1850). Avskrift. 11 strofer.
- AP: UUB R 623:2 nr 276 B, tillägg. Efter tjänstepigan Anna Charlotta Ahlstedt, Visby, Gotland (f. 1846; Bjersby, s. 326). Upptecknad av P. A. Säve 1871. 2 strofer. Tryckt som Säve nr 276 B, tillägg.
- AQ: Länna sn, Södermanland. Upptecknad av Gustaf Ericsson på 1860- eller 1870-talet. 8 strofer. *AQa*: ULMA 347:57, s. 1. *AQb*: NM Folkminnessaml., Folkmusikuppteckningar, vol. IV:3 c.
- AR: ULMA 347:52, s. 4. Norra Södermanland. Upptecknad av Gustaf Ericsson 1860–1889. 10 strofer. Tryckt i Bidrag till Södermanl:s äldre kult.hist. VII, 1889, s. 79–80.
- AS: ULMA 347:52, s. 7–8. Länna sn, Södermanland. Upptecknad av Gustaf Ericsson 1860–1889. 11 strofer. Tryckt i Bidrag till Södermanl:s äldre kult.hist. VII, 1889, s. 81–82.
- AT: ULMA 347:57, s. 2. Norra Södermanland. Upptecknad av Gustaf Ericsson, sannolikt på 1860- eller 1870-talet. 6 1/2 strofer.
- AU: ULMA 90:46:3, s. 15–17. Kolbäcks sn, Västmanland. Upptecknad av V. Term 1874. *Melodi* samt 10 strofer. En renskrift av mel. med underlagd strof, gjord av J. Eling, finns i ULMA 90:46:2, s. 7. En annan renskrift (endast mel.) finns i ULMA 90:46:6, s. 33.
- AV: ULMA 90:46:4, s. 27. Skåne. Upptecknad 1874 av okänd person. *Melodi*; texten (11 strofer), hämtad från tryckt visbok, följer skillingtryck 1858 (Fb ovan). En renskrift (mel. samt 14 strofer), gjord av J. Eling, finns i ULMA 90:46:2, s. 7–8.
- AX: ULMA 351 D:11 d, s. 41 (text), August Bondesons Visbok, 1903, nr 192 (mel.). Efter Anna Beata Jansdotter, Gunnarstorp, Vessige sn, Halland. Visan uppges av August Bondeson vara upptecknad 1875, texten dock ej av denne. En renskrift av texten, gjord av Bondeson, finns i ULMA 351 D:11 a, s. 648. *Melodi* samt 10 strofer. Även texten tryckt som Bondeson nr 192. – I ULMA 351 D:11 f, s. 91–93 finns en sannolikt hithörande textutskrift i dialektal språkform, gjord av Bondeson, omfattande 11 strofer och med i övrigt vissa avvikelser från huvudtexten.
- AY: [K.O. Ekström], Vakstugan. Bondeliefsbild från Helsingland (Ny Illustrerad Tidning 1876). 15 strofer inlagda i folklivsberättelse av Ekström.
- AZ: ULMA 10531 (J. A. Lundells saml.), Carlheim-Gyllenskiöld, Visor ock melodier (nr 83). Efter arbeterskan Tekla Eriksson i Häggens gårdar utanför Svartbäckstull, Uppsala, Uppland; hon hade lärt visan efter sin mor (d. 1820). Upptecknad av Vilhelm Carlheim-Gyllenskiöld 1879. *Melodi* samt 11 strofer. Tryckt i SvLm VII:7, 1892, nr 83.
- BA: ULMA 10531 (J. A. Lundells saml.), Carlheim-Gyllenskiöld, Visor ock melodier (nr 88). Torstuna sn, Uppland. »Meddelad af studenten Alfred Thorsén.» *Melodi* med underlagd strof. Tryckt i SvLm VII:7, 1892, nr 88.
- BB: ULMA 25:55:3, s. 17–19. Ransbergs sn, Västergötland. Upptecknad av G. A. Bohlin, sannolikt på 1870-talet. 11 strofer. Tryckt, med uteslutande av str. 11, i Tellander, Allmogeliv i Vestergötland, 1891, s. 105–106.
- BC: DAL 554, s. 13. Kyrkhults sn, Blekinge. Upptecknad av Sven Thomasson under 1880-talets förra hälft. Ytterligare en utskrift finns i ULMA 10531 (ms till trycket i SvLm VII:6, 1890, nr 20). 6 1/2 strofer.
- BD: Ö. Vemmenhögs sn, Skåne. *BDA*: DAL 103. Upptecknad av Anders Malm 1880. 11 strofer. Landsmålsalfabet. En annan utskrift finns i DAL 2973, s. 7. *BDb*: MM FMK III:3 nr 7. Sannolikt upptecknad av Anders Malm och senare lämnad till Nils Andersson. *Melodi* med underlagd strof.
- BE: MM FMK IIIa:2 Otto Croneborgs saml., Vis-samling, manus nr 19. Upptecknad av Otto Croneborg (f. 1863 på Sjöbergs gård, Björsätters sn, Västergötland, d. 1951): han hade lärt visan i sin barndom. *Melodi* samt 6 strofer.
- BF: ULMA 37815:76, s. 6–7. Östergötland. Upptecknad av stenarbetaren A. Pettersson, Månsbo, Grytnäs sn, Dalarna (f. 1840 i Simonstorps sn, Östergötland); han hade visan efter sin mormor (f. 1787 i Simonstorp), som i sin tur sannolikt lärt den av sin farmor (f. Simonstorp). 9 strofer.
- BG: ULMA 303:1128, s. 21. Uppland. Upptecknad av C. J. Carlsson 1889. Fragment, 7–8 rader.
- BH: Fredin, Gotlandstoner, 1912, nr 162. Efter Teresia Pettersson, Myrungs, Linde sn, Gotland. Upptecknad av August Fredin på 1880- eller 1890-talet. *Melodi* samt 10 strofer.
- BI: Fredin, Gotlandstoner, 1912, nr 161. Efter änkan Lena Olsson, Salsands, Linde sn, Gotland (1819–1903). Upptecknad av hennes brorson August Fredin 1896. *Melodi* samt 8 strofer.
- BJ: ULMA 351 D:11 a, s. 361–363. Efter teckningsläraren Anton Freeman, Göteborg (f. i Harestads sn, Bohuslän). Upptecknad av August Bondeson

- 1895–1896. *Melodi* samt 12 strofer. Tryckt som Bondeson nr 93.
- BK:** ULMA 351 D:11 b, s. 45 (text), ULMA 351 D:11 a, s. 557 (mel.). Stora Lundby sn, Västergötland. Efter Augusta Gustafsson (f. i Göteborg) som tillbringade »sin första ungdom» i Stora Lundby. Texten upptecknad av August Bondeson 1895–1896, mel. upptecknad av Bondeson eller någon av hans medarbetare. En renskrift av texten finns i ULMA 351 D:11 a, s. 558. *Melodi* samt 7 strofer. Tryckt som Bondeson nr 162.
- BL:** ULMA 111:434, s. 3–4. Nykyrka sn, Västergötland. Upptecknad av Sven Lampa 1897. 12 strofer.
- BM:** ULMA 303:1093, s. 2–3. Efter fröken A. Eekman, Vendels sn, Uppland. Upptecknad av Elias Grip 1897. 9 strofer.
- BN:** ULMA 303:613, s. 9–10. Efter bonden Jan Jakobsson, Persbylånga, Tegelsmora sn, Uppland (f. 1831 i Persbylånga, d. där 1908). Upptecknad av Bengt Hesselman 1898–1899. 11 strofer.
- BO:** ULMA 41:147, s. 40–41. Efter »Erik Karlssons änka i Kärret, Brohyttan», Knista sn, Närke (f. i Noratrakten). Upptecknad av Robert Larsson 1898. Landsmålsalfabet. 12 strofer.
- BP:** ULMA 351 D:11 d, s. 151 (text), ULMA 351 D:11 a, s. 908 (mel.). Sandarne, Söderhamn, Hälsingland. Efter f.d. sjömannen Adolf Olsson, Vallda sn, Halland (f. 1841 i Vallda). Upptecknad av August Bondeson 1900. En renskrift av texten, gjord av Bondeson, finns i ULMA 351 D:11 a, s. 909. *Melodi* samt 10 strofer. Tryckt som Bondeson nr 282.
- BQ:** SVA 829, s. 16–19. Skåne. Visbok som tillhört Hjalmar Lindgren, Glemminge sn. Troligen inskriven ca 1900. 11 strofer.
- BR:** LUF 85, s. 25–26. Veberöds sn, Skåne. Upptecknad av lantbrevbäraren Jacob Persson Bergström, sannolikt ca 1900. 10 strofer.
- BS:** ULMA 111:415, s. 43–45. Korsberga sn, Västergötland. Upptecknad av Johan Möller 1901. Landsmålsalfabet. 13 strofer.
- BT:** Eggelings Sångbok, 1907, nr 388. Text enligt SF (med liten avvikelse; se A ovan), mel. ev. efter okänd förlaga. *Melodi* samt 13 strofer.
- BU:** ULMA 475:25 nr 21. Efter A. F. Frank, Hjalsta sn, Uppland. Upptecknad av Gunnar Norlén, troligen på 1910-talet. *Melodi*.
- BV:** Efter Karin på Lingonbacken, Järlåsa sn, Uppland. Upptecknad av George Bladini, sannolikt decennierna kring sekelskiftet 1900. *Melodi*. *BVa:* SVA kopiesaml., Uplands Nation, Svenska folkmelodier samlade af George Bladini 1, s. 15. *BVb:* SVA kopiesaml., Uplands Nation, »Svensk Folkmusik samlad af Göran Bladini», s. 23.
- BX:** SVA kopiesaml., Uplands Nation, Svenska folkmelodier samlade af George Bladini 2, s. 250. Uppland. Efter Alida Johansson. Upptecknad av George Bladini, sannolikt decennierna kring sekelskiftet 1900. *Melodi* med underlagd strof.
- BY:** Läns museet Västernorrland, K. P. Lefflers saml., Nothäfte nr 9. Efter hemmansägaren Johan Gustaf Vestin, Skidsta by, Ullångers sn, Ångermanland (1862–1931) eller dennes son Gustaf (f. 1897 i Skidsta, d. 1956; K. P. Lefflers folkmusiksamling II, s. 158–159). Upptecknad av K. P. Leffler 1919. *Melodi*. Tryckt i K. P. Lefflers folkmusiksamling II, s. 176 (nr 307) och i facsimil s. 348 (nr 307).
- BZ:** DAG VFF 163, s. 17–18. Efter snickaren Edvard Christiansson, Svarteborgs sn, Bohuslän (f. 1852 i Svarteborg). Upptecknad av David Arill 1920. 4 strofer.
- CA:** DAG VFF 492, s. 6–8 (text), 66 (mel.). Efter soldatänkan Josefina Tapper, Flatebyn, Harestads sn, Bohuslän. Texten upptecknad av J. A. Thorkelsson ca 1920 (inlämnad till VFA 1922), mel. upptecknad efter Thorkelssons sång. *Melodi* samt 11 strofer. Texten tryckt i Bergstrand, Våra gamla berättelser, 1944, s. 55–56; mel. och text tryckta i Visor i Bohuslän, 1985, s. 12.
- CB:** Andersson & Ingers, Folkdiktning från Bara härad, 1925, s. 1–2. Esarps sn, Skåne. Upptecknad av Ingemar Ingers 1921–1925. 11 strofer.
- CC:** Tradition från Ärtemarks sn, Dalsland. 8 strofer. *CCa:* DAG VFF 488, s. 6–7. Efter Maja Stina Pettersson, Edsviken, Ärtemark. Upptecknad av Ivan Löfgren 1922. *CCb:* DAG IFGH 1057, s. 45–47. Efter Kristina Jansson (f. 1864 i Ärtemark). Upptecknad av Erik Gustafsson 1927.
- CD:** DAG VFF 1175, s. 7. Järnskogs sn, Värmland. Nedskrivna av K. Andersson 1925. 9 rader.
- CE:** DAG Liungman 300, s. 2–4. Nedskrivna av Lova Granskov, Ljungskile, Bohuslän; hon hade visan efter sin mormor (f. 1806) som sannolikt härstamade från Västergötland. Insänd till Waldemar Liungman 1925. 8 strofer.
- CF:** DAG IFGH 868, s. 83. Efter Emma Nordgren, Torups sn, Halland (f. 1868 i Långaryds sn, Småland). Upptecknad av Ernst Nordgren 1927. *Melodi* samt 11 strofer.

- CG: DAG IFGH 1040, s. 18–19. Täftedals sn, Dalsland. Upptecknad 1927 av J. E. Lindgren (f. 1866 i Täftedal). 8 strofer.
- CH: DAG VFF 1571, s. 2. Stavnäs sn, Värmland. Nedskrivnen av C. J. Eriksson, Klässbol 1927. 12 strofer.
- CI: DAG VFF 1627, s. 51–53. Efter Hilmer Olsson, Skee sn, Bohuslän (f. 1865 i Skee); han hade lärt visan av sin hustru som sjöng den för barnen. Upptecknad av Arnold Olsson 1927. Ca 7 strofer.
- CJ: ULMA 1973:17, s. 19–22. Efter Leander Aldenius, Skänninge, Östergötland (f. 1866 i Ale-Skövde sn, Västergötland, från 1901 bosatt i Skänninge). Upptecknad av Harry Aldenius 1928. Text uppställd som 16 enradiga strofer med omkväde, motsvarande 7 hela fyrradiga strofer samt 2 halva.
- CK: ULMA 2672:1, s. 64–65. Efter O. Lindvall, Åmot, Ockelbo sn, Gästrikland. Upptecknad av I. Nordin-Grip 1929. 9 strofer.
- CL: ULMA 2832:6, s. 8–9. Efter pigan Julia Sundin, Regna sn, Östergötland (»troligen f. 1860»). Upptecknad av Ellen Lagergren 1930. *Melodi* samt 6 strofer.
- CM: ULMA 3298:3, s. 29–30. Efter Matilda Tholsson, Gunnerud, Skillingmarks sn, Värmland (f. 1864 i Boda, Skillingmark). Upptecknad av Gertrud Eriksson 1931. 6 strofer.
- CN: DAG IFGH 2306, s. 26–28. Efter And. P. Svensson, Eskilsätters sn, Värmland (f. 1855 i Eskilsäter). Upptecknad av Ragnar Nilsson 1931. 9 enradiga strofer och 1 tvåradig.
- CO: DAG IFGH 2243, s. 9–11. Efter J. A. Gustafsson, V. Tunhems sn, Västergötland (f. 1862). Upptecknad av O. G. Svensson 1931. 8 strofer.
- CP: LUF 3400, s. 4–6. Efter Karolina Karlsson, Veke- rum, Mörrums sn, Blekinge (f. 1862 i Veke- rum); hon hade lärt visan, som sjöngs till lek, av sin mor. Upptecknad av Arthur Malmgren 1932. *Melodi* samt 8 strofer.
- CQ: Smålands Museum, Kronobergs läns hembygds- förb:s saml. (avskrift i LUF 4742, s. 17). Pjätte- ryds sn, Småland. Upptecknad av Anna Anders- son 1932. 6 strofer.
- CR: ULMA 4884, s. 25–26. Efter 90-åriga jordbrukar- änkan Johanna Jansson, ålderdomshemmet i For- sa sn, Södermanland (f. i Stora Malms sn, Söder- manland). Upptecknad av W. Palmblad 1932. 12 strofer.
- CS: ULMA 26925:6, s. 525–527. Sannolikt efter An- na Kajsa Jonasson, Bålnäs, Dals Eds sn, Dalsland (f. 1848). Upptecknad av Tage Heimer 1934. 9 strofer.
- CT: DAG IFGH 3494, s. 7–9. Efter Carl Grönvall, Fuxerna sn, Västergötland (f. 1856); han hade vi- san efter sin mormor Maria Katarina Sandgren (f. 1796 i V. Sönnarslövs sn, Skåne). Upptecknad av Adolf Carlsson 1934. 9 strofer.
- CU: ULMA 10166, s. 1132–1133. Efter Klara Jonsson, Flenmo, Lilla Mellösa sn, Södermanland (f. 1854). Upptecknad av Eivor Söderquist. Ut- skrift undertecknad I. Nordin-Grip 1936. 6 stro- fer.
- CV: NM Folkminnessaml., Visor 6, s. 692 (EU 25761). Arbrå sn, Hälsingland. Upptecknad av C. H. Tillhagen 1937. 3 strofer.
- CX: ULMA 29073:69, s. 11. Efter Axel Alberg, Hova sn, Västergötland. Upptecknad av Nils Stålberg på 1930- eller 1940-talet. *Melodi*.
- CY: ULMA 29073:69, s. 15. Västergötland. Efter »Mari Bilath änka». Upptecknad av Nils Stålberg på 1930- eller 1940-talet. *Melodi* samt 1 strof.
- CZ: ULMA 29073:82, s. 33. Troligen Västergötland. Upptecknad av Nils Stålberg på 1930- eller 1940- talet. 4 strofer.
- DA: Ström, Visor, ramsor och andra folkrim, 1941, s. 79–80. Breareds sn, Halland. 11 strofer.
- DB: NM Folkminnessaml., Visor 3, s. 65 (EU 18914). Brålanda sn, Dalsland. Nedskrivnen av J. F. Lund- berg. Insänd till Nord. museet 1941. 5 strofer.
- DC: NM Folkminnessaml., Arbetssånger 1, s. 277–278 (EU 19629). Söderbykarls sn, Uppland. Uppteck- nad av Erik Eriksson, insänd till Nord. museet 1941. 9 strofer. Följer med få avvikelser skilling- tryck som under L ovan.
- DD: NM Folkminnessaml., Visor 5, s. 35 (EU 21809). Efter Johan Möller, Korsberga sn, Västergötland (f. 1871 i Korsberga, d. 1940). Upptecknad av Nils Sjöholm; insänd till Nord. museet 1942. 7 strofer.
- DE: NM Folkminnessaml., Soldatsånger 3, s. 312–313 (EU 25040). Efter soldaten Karl Mellqvist, Bro sn, Bohuslän (f. 1873 i Bro). Upptecknad av Sven Rydstrand 1943. 14 strofer.
- DF: NM Folkminnessaml., Visor 6, s. 502 (EU 24331). Leksands sn, Dalarna. Upptecknad av Lars Eriksson; insänd till Nord. museet 1943. 11 strofer. Följer med undantag för slutet skilling- tryck som under F ovan.

- DG:** LUF 10632, s. 2–3. Efter fru Olaf Anders Ederberg, Fru Alstads sn, Skåne. Upptecknad av Olof Christoffersson. Inlämnad 1943. 13 strofer.
- DH:** ULMA 16623. Vittjärv, Överluleå sn, Norrbotten. Upptecknad av O. Lindgren 1944 som den sjöngs på 1890-talet. *Melodi* med underlagd strof.
- DI:** ULMA 29073:18, opag. Dalsland. Upptecknad av Nils Stålberg 1944. 10 strofer.
- DJ:** ULMA 29073:164, s. 46–47. Västergötland. Upptecknad av Nils Stålberg 1944. 11 strofer (starkt förkortande utskrift).
- DK:** ULMA 29073:88, s. 20 (mel.). ULMA 20387, s. 58 (text). Efter 87-årige Uno Sjöman, Ventlinge sn, Öland. Upptecknad av Nils Stålberg 1944–1945. *Melodi* samt 1 strof.
- DL:** ULMA 29073:90, s. 30 (mel.), ULMA 29073:165, s. 80 (text). Efter Hilma Knutsson, Trosnäs, Persnäs sn, Öland. En renskrift av mel. finns i ULMA 20387, s. 58. Upptecknad av Nils Stålberg 1944–1945. *Melodi* samt 1 utskrivna strof och ytterligare 3 i starkt förkortande utskrift.
- DM:** ULMA 29073:90, s. 45. Efter Otto Person, Löttorps sn, Öland (1875–1945). Upptecknad av Nils Stålberg 1944–1945. En renskrift finns i ULMA 20387, s. 58. 2–3 strofer.
- DN:** ULMA 29073:80, s. 19. Västergötland. Upptecknad av Nils Stålberg 1945. *Melodi* samt 2 strofer.
- DO:** DAG IFGH 5000, s. 31–32. Efter Svante Hermansson, Strand, Forshälla sn, Bohuslän (f. 1874 i Forshälla). Upptecknad av C. M. Bergstrand 1945. 10 strofer.
- DP:** NM Folkminnessaml., Visor 7, s. 289–291 (EU 28891). Tradition efter Anna Lisa Larsdotter, Envikens sn, Dalarna (f. 1856). Texten upptecknad 1944 av hennes dotter Anna Sjöbom som lärt visan av sin mor, mel. upptecknad efter Anna Sjöbom av K. A. Rignell 1945. *Melodi* samt 10 strofer.
- DQ:** ULMA 29073:136 a, s. 168. Efter bondhustrun Anna Moræus, Born, Orsa sn, Dalarna (f. 1884 i Orsa, d. 1961). Upptecknad av Nils Stålberg 1945–1947. Textkonceptet finns i ULMA 29073:163, s. 75. *Melodi* samt 1 strof.
- DR:** ULMA 29073:32, s. 19 (mel.), ULMA 29073:160, s. 19 (text). Efter småbruksägaren Jöns Persson Mott, N. Finnskoga sn, Värmland (f. 1887 i N. Finnskoga, d. 1951). Upptecknad av Nils Stålberg 1946. *Melodi* samt 2 1/2 strofer.
- DS:** NM Folkminnessaml., Visor 7, s. 649 (EU 29865). Småland. Upptecknad ur minnet av K. A. Rignell 1946. (»hörd i Jönköping på 1880-talet»). *Melodi* med underlagd strof.
- DT:** NM Folkminnessaml., Visor 9, s. 1007 (EU 35944). Berga sn, Småland. Upptecknad av K. A. Larson, Lagan. Insänd till Nord. museet 1947. 3 1/2 strofer.
- DU:** ULMA 29073:9, s. 40. Orsa sn, Dalarna. Upptecknad av Nils Stålberg 1947. *Melodi*.
- DV:** ULMA 29073:14, s. 14. Möjligen Orsa sn, Dalarna. I så fall upptecknad av Nils Stålberg 1947. *Melodi* med underlagt textfragment.
- DX:** ULMA 29073:14, s. 57 (mel. samt 2 förkortade strofer). Efter hemmansägaren Hans Lind, Vånggårde, Orsa sn, Dalarna (f. 1872 i Kårgårde, Orsa, d. 1970). Upptecknad av Nils Stålberg 1947. En renskrift av mel. och hela texten finns i ULMA 29073:136 a, s. 170. *Melodi* samt 3 strofer.
- DY:** SVA 275: A 16:113. Nedskrivna av f.d. sömmerskan Augusta Nilsson, Göteborg (f. 1873 i Nyköping, Södermanland). Insänd till Radiotjänst 1947. 11 strofer.
- DZ:** SVA 275: A 20:1. Nedskrivna av Inez Johnsson, Stockholm. Insänd till Radiotjänst 1947 eller 1948. 12 strofer.
- EA:** SVA 275: A 100:42. Nedskrivna av 60-åriga Marie Magnusson, Brättne, Arvika, Värmland. Insänd till Radiotjänst 1947 eller 1948. Ca 8 strofer.
- EB:** Efter Ulrika Lindholm, Raukasjö, Frostvikens sn, Jämtland (f. 1886 i Frostviken, d. 1977). *EBA:* SVA 275: A 534:23. Text nedskrivna av Ulrika Lindholm och insänd till Radiotjänst 1947 eller 1948. 5 strofer. *EBB:* SR L-B 17125:3:2. Inspelad av Matts Arnberg 1953. *Melodi* samt 5 strofer. Återgiven på CD (Lena, Ulrika & Svea, CAP 22043). *EBc:* SVA 54, bl. 17. Text nedskrivna av Ulrika Lindholm ca 1960. 6 strofer.
- EC:** SVA 275: B 78 (kopia av visbok i privat ägo), s. 15. Nedskrivna av överstinnan Dea Andén f. Bendz, Uppsala (f. 1887 i Karlshamn, Blekinge; bodde 1887–1893 i V. Tomarps sn, Skåne, därefter i Uppsala). Hon hörde visan sjungas »av dragonen i Tomarp när jag fick rida framför honom på nummerhästen då jag var 6–7 år». Insänd till Radiotjänst 1948. *Melodi* samt 2 strofer.
- ED:** Efter Frithiof Törnberger, Hällaryds sn, Blekinge (f. 1887 i Hällaryd, d. 1956); han hade lärt visan av ett lag stenhuggare i Hällaryd 1896 eller 1897. *EDa:* SVA 275: A 457:14. Nedskrivna av Törnberger och insänd till Radiotjänst 1948. Avskrift.

- 13 strofer. *EDb*: SR L-B 19397:1:6. Inspelad av Matts Arnberg 1953. *Melodi* samt 10 strofer.
- EE*: Munthe, Drag ur livet på en Hallute-gård i När (SvLm 1948), s. 115–116. Närs sn, Gotland. Upp-tecknad efter minnet från barndomen av Henrik Munthe (f. 1860 i När). 11 strofer.
- EF*: Efter lantbrukaren Patrik Lindby, Ängmans, Gammelgarms sn, Gotland (f. 1871 vid Kopungs, Ardre sn, Gotland, till Gammelgarn 1892, d. 1960). *Efa*: ULMA 21379, s. 5–6. Upp-tecknad av Ragnar Bjersby 1951. *Melodi* samt 6 strofer. Tryckt i Pettersson & Bjersby, Gutavisor, 1978, nr 52 med tillägg av 2 strofer. *EFb*: SR Ma 56/10126:3:10. Inspelad av Matts Arnberg 1956. *Melodi* samt 8 strofer. Återgiven på grammofon-skiva (Visor från Gotland. Fältinspelningar ur radioarkivet, SRLP 1408).
- EG*: NM Folkminnessaml., Visor, kapsel 2 (EU 48626), bl. 17 r. Upp-tecknad av Ulla Scharp-Högberg, Stockholm (f. 1899), som hörde visan sjungas när hon var barn (ca 1904). Inlämnad till Nord. museet 1955. 11 strofer.
- EH*: Turesson, Värmländska kulturtraditioner IV, 1966, s. 170. Efter Anna Söderberg, Slårteg, Järnskogs sn, Värmland. Upp-tecknad av Gunnar Turesson 1956. 7 strofer.
- EI*: ULMA 24277, s. 3–4. Gustav Adolfs sn, Värmland. Upp-tecknad av Sten Larsson 1959. 8 strofer. Sjöngs till dans.
- EJ*: Familjetradition från Ytterby sn, Bohuslän. *EJa*: SR Ma 57/10617:59:1. Efter Lena Larsson (f. 1882 i Ytterby, d. 1967). Inspelad av U. P. Olrog 1960. *Melodi* samt 2 strofer. *EJb*: SR Ma 57/10617:59:2. Efter småbrukaren Anders Carlsson (f. 1891 i Ytterby, d. 1968, den förras bror). Inspelad av U. P. Olrog 1960. *Melodi* samt 2 strofer. *EJc*: SVA 52, bl. 46. Textnedskrift gjord av Anders Carlsson ca 1960. 6 strofer som sjungits till tre olika melodier (med 2 strofer vardera).
- EK*: SR 63/M/6051:3:1. Efter f.d. folkskollärarinnan Anna Lundberg-Grady, Katrineholm (f. 1891 i Vilhelmina sn, d. 1983). Inspelad av Matts Arnberg och Märta Ramsten 1963. *Melodi* samt 12 strofer.
- EL*: ULMA 26700, s. 12–13. Vittinge sn, Uppland. Upp-tecknad av Gideon Gustafsson 1967. 9 strofer.
- EM*: SVA BA 219. Efter Johan Eriksson, Fjugesta, Knista sn, Närke (f. 1895 i Fjugesta). Inspelad av Märta Ramsten, Göran Blomberg och Karin Oskarsson 1968. *Melodi* samt 6 1/2 strofer.
- EN*: SVA BA 694. Efter Arvid Johansson, Sturup, Skåne (f. 1891 i Sturup). Inspelad av Gunnar Ermedahl 1969. *Melodi* samt ca 2 strofer (fragment).
- EO*: SVA BA 952. Efter Elin Svensson, Kullavik, Släps sn, Halland (f. 1885 i Avesta, Dalarna). Inspelad av Gunnar Ermedahl 1969. *Melodi* samt 6 strofer.
- EP*: SVA 154, s. 17–18. Nedskrivna ca 1970 av Anna Westermark, Hudiksvall, Hälsingland (f. 1902) som hon mindes att hennes farfar Gustaf Pihlström (f. på 1840-talet) sjöng visan. 7 strofer.
- EQ*: Efter Edit Samuelsson, Hovmantorps sn, Småland (f. 1907 i Nöbbele sn, Småland); hon hade visan efter Erik Andersson, Hovmantorp. *EQa*: SVA BA 801. Inspelad av Gunnar Ternhag och Bengt af Klintberg 1970. *Melodi* samt 3 1/2 strofer. *EQb*: SVA BA 983. Inspelad av Gunnar Ternhag 1970. *Melodi* samt 8 strofer.
- ER*: ULMA 28279, s. 174–175. Småland. Efter anläggningsarbetarhustrun Margareta Lejensjö f. Hellström, Gamla Uppsala sn, Uppland (f. 1902 i Gärdserums sn, Småland; till Stockholm 1925, till Gamla Uppsala 1961); hon hade i barndomen hört sin farfar sjunga visan. Upp-tecknad av Harald Larsen 1970. 6 strofer.
- ES*: SVA BA 855. Efter Elsa Gunnarsson, Döshult, Allerums sn, Skåne (f. 1902 i Döshult). Inspelad av Gunnar Ermedahl 1970. *Melodi* samt 11 strofer.
- ET*: SVA BA 1502. Efter Lo Emma Gustavsson, Stora Skedvi sn, Dalarna (f. 1876 i Arkhyttan, Stora Skedvi). Inspelad av Gunnar Ermedahl 1972. *Melodi* samt 1 strof (fragment; delvis läst).
- EU*: SVA BA 1623. Efter Bror Harnesk, Norsjö sn, Västerbotten (f. 1882 i Norsjö). Inspelad av Bengt Martinsson 1972. *Melodi* samt 6 strofer.
- EV*: SVA BA 1958. Efter Brynolf Gavelin, Vilhelmina sn, Lappland (f. 1905 i Aronsjö, Vilhelmina). Inspelad av Gunnar Ermedahl 1973. *Melodi* samt 3 strofer.
- EX*: SVA BA 2299. Efter Bror Tellström, Vikens sn, Skåne (f. 1891 i Döshult, Allerums sn, Skåne) och Gunnel Andersson, Viken (f. 1911). Inspelad av Gunnar Ermedahl 1974. *Melodi* samt 8 1/2 strofer.
- EY*: SVA BB 1085. Efter Teresia Fredin f. Sverin, Bollnäs, Hälsingland (f. 1900 i Bölan, Enångers sn, Hälsingland); hon hade visan efter modern Kristina Sverin (f. 1864 i Bölan). Inspelad av Håkan Berglund 1977. *Melodi* samt 10 strofer.

- EZ:** SVA BA 3108. Efter Gunnel Svensson, Skönberga sn, Östergötland (f. 1924); hon hade visan efter farfadern. Inspelad av Märta Ramsten 1978.
- FA:** SVA BB 1129. Efter Erik Pettersson, Kallinge, Ronneby, Blekinge. Inspelad av Eva Liljedahl och Lena Krook 1978. *Melodi* samt 11 strofer.
- FB:** SVA BA 3427. Efter Helmer Linderholm, Kopparberg, Västmanland (f. 1916 i Onsala sn, Halland). Inspelad av Märta Ramsten och Eva Danielson 1981. *Melodi* samt 8 strofer.
- FC:** LUF B 182a:4. Efter Alma Jönsson, Vinslövs sn, Skåne (f. 1903 i Högeröds sn, Skåne). Inspelad av Christer Lundh 1996. *Melodi* samt 10 strofer.
- FD:** LUF B 202:6. Efter Hilma Ingemansson, Stafanstorps, Skåne (f. 1892 i Löderups sn, Skåne). Inspelad av Christer Lundh 1996. *Melodi* samt 1 strof.
- FE:** Lagus, Nyländska folkvisor I, 1887, nr 211 a. Pojo sn, Nyland. Troligen upptecknad av K. Forsblom 1876. *Melodi* samt 16 strofer.
- FF:** Lagus, Nyländska folkvisor I, 1887, nr 211 b. Pojo sn, Nyland. Troligen upptecknad av K. Forsblom 1876. *Melodi* med underlagd strof.
- FG:** Lagus, Nyländska folkvisor I, 1887, nr 211 c. Östra Nyland. Upptecknad på 1870- eller 1880-talet. *Melodi* med underlagd strof.
- FH:** IF 19, s. 6 (text), Fagerlund, Anteckningar om Korpo och Houtskärs socknar, 1878, musikbil. nr 8 (mel.). Korpo eller Houtskärs sn, Åboland. Upptecknad på 1870-talet av L. W. Fagerlund (text) och pastorskans S. Ringbom och/eller en kvinnlig släkting till Fagerlund (mel.). Även texten tryckt hos Fagerlund, s. 206–208. *Melodi* samt 13 strofer.
- FI:** IF 19, s. 6 (text). Korpo eller Houtskärs sn, Åboland. Upptecknad av L. W. Fagerlund på 1870-talet. Tryckt i Fagerlund, Anteckningar om Korpo och Houtskärs socknar, 1878, s. 208. 2 strofer anförda ur variant till den föregående.
- FJ:** IF Rancken 3, 165 nr 97 (text), IF Rancken 6, 191 nr 7 (mel.). Efter Anders Grannas, Rejpelt, Vörå sn, Österbotten. Upptecknad av J. E. Wefvar på 1870-talet (text) och efter Wefvars minne av O. R. Sjöberg eller Robert Kajanus ca 1875 (mel.). *Melodi* samt 6 strofer. – En utskrift av texten av annan hand finns i IF Rancken 5, 172 nr 1.
- FK:** IF Rancken 5, 172 nr 2. Pörtom, Österbotten. Troligen upptecknad på 1870- eller 1880-talet. 11 strofer. Följer skillingtryck under F ovan med avvikande slutstrof.
- FL:** IF 111:51. Finland (närmare uppgifter saknas). Upptecknad på 1870- eller 1880-talet. 17 strofer.
- FM:** SLS 127, s. 150. Efter Johannes Åberg, Petalax sn, Österbotten. Upptecknad av Isak Smeds 1881. 11 strofer.
- FN:** SLS 2, s. 5–6. Borgå, Nyland. Troligen upptecknad 1887. Upptecknaren okänd. 6 strofer.
- FO:** IF 47, s. 22–23. Föglö sn, Åland. Upptecknad 1889. 7 strofer.
- FP:** IF 60 nr 13. Pernå sn, Nyland. Upptecknad av Th. Wegelius på 1880-talet. *Melodi* med underlagd strof. Tryckt i Lagus, Nyländska folkvisor I, 1887, nr 211 d.
- FQ:** SLS 22, s. 508–511. Munsala sn, Österbotten. Upptecknad av M. Thors 1890. 13 strofer.
- FR:** SLS 24, s. 285–287. Nagu sn, Åboland. Upptecknad av K. P. Pettersson 1891. *Melodi* samt 10 strofer.
- FS:** IF 158, opag. Efter K. Sunde, Kronoby sn, Österbotten. Upptecknad av August Jakobsson 1893–1895. 8 strofer.
- FT:** SLS 46, s. 49–51. Åland. (»Jomala, Lemland, Föglö.») Upptecknad av J. A. Sjöblom 1894. *Melodi* samt 10 strofer.
- FU:** IF 110, h. 7, s. 92–93. Ur vishäfte från Helsingfors, Nyland, tillhörigt Evert Långstedt. Avskrift gjord av A. P. Svensson ca 1910. 12 rader.
- FV:** IF 170, VIII (nr 208). Finland (närmare uppgifter saknas). Upptecknad av Otto Andersson ca 1910. *Melodi* med underlagd strof.
- FX:** IF 170, IX (nr 94). Finland (närmare uppgifter saknas). Upptecknad av Otto Andersson ca 1910. *Melodi* samt 6 strofer.
- FY:** IF 170, IX (nr 104). Finland. Efter Lotta Lindberg, hemvist okänd. Upptecknad av Otto Andersson ca 1910. *Melodi* med underlagd strof.
- FZ:** SLS 195, s. 69–70. Troligen från Nyland. Upptecknad av Adolf M. Winberg 1910. 11 strofer.
- GA:** SLS 215, s. 137–138. Södra Vallgrund, Replot, Korsholms sn, Österbotten. Upptecknad av Jacob Tegengren 1912–1913. 11 strofer.
- GB:** SLS 367, s. 921. Efter Agnes Löfman f. Fagerström, Vänoxa, Hitis sn, Åboland (f. 1884). Upptecknad av Greta Dahlström 1924. *Melodi* med underlagd strof.
- GC:** SLS 367, s. 922. Efter Julius Bernhard Löfman, Vänoxa, Hitis sn, Åboland (f. 1877 i Vänoxa).

- Upptecknad av Greta Dahlström 1924. *Melodi* med stroffragment.
- GD:* SLS 508, s. 710–712 (nr 282). Efter torparen Matts Jansson, Hevonkack, Korpo sn, Åboland (f. 1853 i Söderby, Injö sn, Åboland). Upptecknad av Afhild Adolfsson (Forslin) 1928. *Melodi* samt 10 strofer.
- GE:* SLS 508, s. 713–715 (nr 283). Efter murarhustrun Viktoria Nyman f. Johansson, Maskinnamo, Korpo sn, Åboland (f. 1882 i Kittuis, Houtskärs sn, Åboland. Upptecknad av Afhild Adolfsson (Forslin) 1928. *Melodi* samt 6 strofer.
- GF:* Efter Svea Jansson, Nötö, Nagu sn, Åboland (f. 1904 på Nötö, d. 1980); hon hade lärt visan av sin mormor Eva Gustava Jansson, Nötö (f. 1842 i Böle, Hitis sn, Åboland, d. 1929). *GFa:* SR Ma 58/11869:12:5. Inspelad av Matts Arnberg 1958. *Melodi* samt 9 strofer. *GFb:* SVA 53:1, bl. 70–71. Textnedskrift gjord av Svea Jansson ca 1960. 9 strofer.
- GG:* SLS band 1962:41. Efter kontoristen Ellen Rosenblad, Helsingfors (f. 1903); hon hade visan efter sin mormor från Pojo sn, Nyland. Inspelad av Greta Dahlström 1961. *Melodi* samt 7 strofer. Transkription, gjord av Greta Dahlström, finns i SLS 741 B nr 736.
- GH:* SVA BA 40. Efter John Mattsson, Nötö, Nagu sn, Åboland (f. 1905 på Nötö). Inspelad av U. P. Olrog 1962. *Melodi* samt 1 strof.
- GI:* SVA BA 73. Efter Anselm Henriksson, Lökholm, Nagu sn, Åboland (f. 1901 på Lökholm). Inspelad av U. P. Olrog 1964. *Melodi* samt 3 strofer.
- GJ:* SLS band 1967:1 nr 46. Efter Gunhild Wasström, Sjundeå sn, Nyland (f. 1915). Inspelad av Bo Lönnqvist 1967. *Melodi* samt 1 strof.
- GK:* SLS band 1969:11 nr 4. Efter Margit Lemström f. Nordström, Sjundeå sn, Nyland (f. 1917 i Bläsaby, Sjundeå). Inspelad av Ann-Mari Häggman 1969. *Melodi* samt 1 strof.
- GL:* SLS band 1968:77 nr 19. Efter Alice Flink, Haxböle, Helsinge sn, Nyland (f. 1885 i Haxböle), Anna Bränn, Haxböle (f. 1894 i Haxböle) och Sylvia Forsström, Haxböle (f. 1897 i Haxböle). Inspelad av Bo Lönnqvist och Ann-Mari Häggman 1968. *Melodi* samt 2 strofer.
- GM:* SLS band 1968:80 nr 9. Efter Olga Söderström, Helsinge sn, Nyland (f. 1898 i Borgå, Nyland); hon hade troligen lärt visan i skolan. Inspelad av Ann-Mari Häggman 1968. *Melodi* samt 1 strof.
- GN:* SLS band 1968:84 nr 1. Efter Olga Sofia Ramstedt, Pargas, Åboland (f. 1904 i Pargas) och Alice Margareta Eklund, Pargas (f. 1914 i Pargas). Inspelad av Ann-Mari Häggman 1968. *Melodi* samt 10 strofer.